

ระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

Levels of Happiness in Learning in the New Lifestyle Era of Students the Occupational Subject Group of the Demonstration School of Ramkhamhaeng University

อรอุมา ธรรมดี

Onuma Thamdee

อาจารย์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Instructor, The Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

E-mail: onuma-t@rmutp.ac.th

Received: 15 พ.ค. 65 Revised: 3 ส.ค. 65 Accepted: 12 ก.ค. 65

DOI: 10.14416/j.ted.2024.03.007

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ 2) ศึกษาระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ และ 3) เปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 187 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.61 เป็นเพศหญิง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 51.87 โดยผู้ปกครองของนักเรียนมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 57.22 ซึ่งรายได้ของครอบครัวอยู่ที่ประมาณเดือนละมากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.94 และผู้ปกครองของนักเรียนรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 24.60 2) ระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความสุขอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การมองโลกในแง่ดี รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการปรับตัวเข้ากับบรรยากาศในการเรียน และน้อยที่สุดคือ ด้านความภูมิใจในตนเอง และ 3) การเปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ระดับความสุข การเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ นักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

Abstract

The objectives of this research are to 1) to study personal factors of students in occupational subject group, 2) to study the happiness level in learning in the new lifestyle of students in occupational subject group, and 3) to compare the happiness level in learning in the new way of life of the students in the occupational subject group. Career classified by academic achievement using questionnaires as a research instrument. The samples use in the research are secondary school students 4, occupational subject group Ramkhamhaeng University Demonstration School consist of 187 peoples by random sampling. the statistics use in the research are frequency, percentage, mean, standard deviation. and one-way variance analysis.

The results were as follows: 1) personal factors of students in occupational field, found that the majority of students, 55.61%, were female, with academic achievement in the range of 3.51-4.00 or 51.87%. The students' parents had a bachelor's degree accounted for 57.22% of which the family income was approximately more than 30,000 baht per month or 52.94% and parents of students in government/ state enterprises accounted for 24.60%. 2) The level of happiness in learning in the new way of life of students in the occupational subject group found that overall, the students' happiness was at a high level. When considering each aspect in descending order. It was found that the side with the highest mean was good worldview, followed by the ability to adapt to the learning atmosphere, and the least was Self-esteem. and 3) A comparison of happiness levels in learning in the new lifestyle of students in occupational subject groups. Classified by academic achievement, it was found that the students in the occupational subject group had different academic achievements. There was no difference in happiness level in learning the new lifestyle era statistically significant at the .05 level.

Keywords: Levels of Happiness, Learning in the New Lifestyle Era, Occupational Group, The Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Bangkok

1. บทนำ

การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยทำให้เข้าใจชีวิตมากขึ้น เพราะสถาบันการศึกษาต้องช่วยพัฒนาความเข้าใจตนเองและพัฒนา ค่านิยมส่วนบุคคลด้วย เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สำหรับมุมมองเชิงจิตวิทยานั้น ความสุข (Happiness) เป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก ระดับความสุขทางจิตวิทยาจึงเกี่ยวข้องกับความสุขทางอารมณ์ สุขภาพกายและทางสุขภาพจิต [1] กล่าวว่าการดำเนินชีวิตให้มีความสุขต้องประกอบด้วย การมีอารมณ์ทางบวก การมีส่วนร่วม การมีความสัมพันธ์เชิงบวก การเป็นผู้มีความหมายและการประสบความสำเร็จ (Accomplishment/

Achievement) และจากการสำรวจระดับความสุขของ องค์การสหประชาชาติ (UN) ใน 156 ประเทศทั่วโลกพบว่า ปัจจัยความสุขที่สำคัญของทุกประเทศ ได้แก่ รายได้ การมีงานทำ ความสัมพันธ์ที่ดี และความไว้วางใจกัน ในชุมชน การมีค่านิยมที่เอื้อต่อความสุขและศาสนา สุขภาพกาย สุขภาพจิต ความสัมพันธ์ในครอบครัว การศึกษา และความเท่าเทียมกันทางเพศและสังคม ในทางพุทธศาสนา ถือว่าความสุขเป็นเรื่องของการพัฒนาชีวิต การตอบสนอง ต่อความต้องการทางประสาทสัมผัส ความเป็นมิตร และการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ชุมชน และสังคมได้ แผนพัฒนาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) มีวิสัยทัศน์ว่า “มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้

คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข” การสร้างความสุขให้กับนักเรียนเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากความสุขเป็นแรงจูงใจที่มีพลังมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการดำรงชีวิตของนักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่ภายในสถานศึกษา ความสุขในการเรียนจึงเป็นความรู้สึกที่ดี หรือผลิตผลต่อการเรียนรู้ที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ สนใจอยากที่จะรู้ เกิดความสนุกสนาน และมีพลังงานที่จะเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งหากนักเรียนสนใจไม่เรียนรู้ในวิชาที่เรียน มีทัศนคติต่อวิชาชีพที่ดี มีความพึงพอใจต่อการเรียน มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และไม่มีความวิตกกังวลต่อการเรียนและการฝึกปฏิบัติงาน จะส่งผลให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สามารถนำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาความสนใจในการศึกษาของผู้เรียน โดยการช่วยให้ผู้เรียนค้นพบในสิ่งที่รักและใช้ศักยภาพที่มีได้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดตอบโต้ได้หลากหลาย [2]

จากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นอย่างมาก จึงทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้น โดย UNESCO ได้คาดการณ์ว่าขณะนี้ มีนักเรียนกว่า 363 ล้านคนทั่วโลกได้รับผลกระทบจากวิกฤตการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีสถาบันการศึกษาได้ปิดการเรียนการสอนที่โรงเรียน และมีการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้เพื่อเปิดการเรียนการสอนผ่านออนไลน์ [3] โดยผู้สอนหรือผู้เรียนจะอยู่ในแห่งใดก็สามารถเข้าถึงการศึกษาได้ ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสาร ปรีक्षा แลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบเดียวกับการเรียนในชั้นเรียนทั่วไป โดยการใช้อีเมล แชท โซเชียลเน็ตเวิร์ค เป็นต้น ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้แบบออนไลน์จึงเหมาะสำหรับทุกคน ซึ่งสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา การเรียนรู้แบบออนไลน์ เป็นการเรียนที่มีความยืดหยุ่นสูง แต่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนมากกว่าปกติ หากนักเรียน เกิดความรู้สึกเครียดเมื่อประสบภาวะการเรียนที่หนักขาดความเอาใจใส่ และการแนะนำที่ดีของอาจารย์ที่ปรึกษา ความวิตกกังวลต่าง ๆ ก็จะตามมา มีพฤติกรรมย่ำคิด ย่ำทำเรียนอย่างเป็นทุกข์ ปฏิบัติงานไม่เป็นที่น่าพอใจ ไม่ส่งรายงาน ขาดเรียน เป็นต้น [4] อีกทั้งยังมีความกดดันจากผู้ปกครองที่อยากให้เรียนตามที่ผู้ปกครองต้องการ ทำให้เกิดปัญหาภายในครอบครัว โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ

ของชีวิต และมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาทำให้เด็กวัยรุ่นจำเป็นต้องปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของตัวเองอย่างเข้มข้นเป็นเหตุให้วัยรุ่นนี้เป็นวัยที่ค่อนข้างละเอียดอ่อน เพราะหากดำเนินชีวิตผิดพลาดหรือปรับตัวไม่ถูกต้องจะกลายเป็นวัยรุ่นที่มีปัญหา ฉะนั้นจึงอาจเป็นการยากที่พวกเขาจะมีความสุขได้ [5]

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาการเรียนการสอนของครูผู้สอน ตลอดจนเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เห็นคุณค่าและพัฒนาศักยภาพตามที่ตนเองถนัดและสนใจ เพื่อนำไปสู่การปรับตัวต่อสังคมอย่างมีความสุขต่อไปในอนาคต

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ
- 2.2 เพื่อศึกษาระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ
- 2.3 เพื่อเปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ไม่แตกต่างกัน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

- 4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

บทควา น วิ จั ย

ระดับความส ุขในการเรียนย ุควิถ ีชี วิ ตใหม่ของนักเรี ยนกลุ่มส าระการเรี ยนรู้การงานพ ันฐานอาชี พ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

จำนวน 256 คน [6] ทั้งนี้จากการที่ผู้วิจัยประสงค์จะเก็บข้อมูลจากทุกหน่วยประชากร แต่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้เพียง 187 คน จึงถือว่าข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ เป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

2) ระดับความส ุขในการเรียนย ุควิถ ีชี วิ ตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ เป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale)

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการส่งแบบสอบถามแบบออนไลน์ผ่านทาง Google Form จำนวน 256 ฉบับ โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 187 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 73.05 จากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 จำนวน และค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	83	44.39
หญิง	104	55.61
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
2.51-3.00	34	18.18
3.01-3.50	56	29.95
3.51-4.00	97	51.87
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง		
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	52	27.81
ระดับปริญญาตรี	107	57.22
ระดับสูงกว่าปริญญาตรี	28	14.97

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ โดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) ระดับความส ุขในการเรียนย ุควิถ ีชี วิ ตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3) เปรียบเทียบระดับความส ุขในการเรียนย ุควิถ ีชี วิ ตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่เกิดการวิเคราะห์พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

5. ผลการวิจัย

5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จํานวน และค่าร้อยละของนักรเรียน จํานกตามบ้จยส่วนบุคคล (ต่อ)

บ้จยส่วนบุคคลของนักรเรียน	จํานวน	ร้อยละ
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 25,000 บาท	30	16.04
25,000-30,000 บาท	58	31.02
มากกว่า 30,000 บาท	99	52.94
อาชีพของผู้ปกครอง		
เกษตรกรรม/ค้าขาย	23	12.30
ธุรกิจส่วนตัว	43	22.99
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	46	24.60
พนักงานบริษัทเอกชน	45	24.06
รับจ้าง	30	16.05
รวม	187	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า นักรเรียนนกลุ่มสาระการเรยนรฐการงาน พ้นฐานอาชพ ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.61 เป็นเพศหญิง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 51.87 โดยผู้ปกครองของนักรเรียนมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 57.22 ซึ่งรายได้ของครอบครัวอยู่ที่ประมาณเดือนละ

มากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.94 และผู้ปกครองของนักรเรียนรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 24.60 5.2 ระดับความสขในการเรียนยคุวณวทิตใหมของนักรเรียนนกลุ่มสาระการเรยนรฐการงานพ้นฐานอาชพ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสขในการเรียนยคุวณวทิตใหมของนักรเรียนนกลุ่มสาระการเรยนรฐการงานพ้นฐานอาชพ

ระดับความสขในการเรียนยคุวณวทิตใหม	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านความภูมิใจในตนเอง	3.22	0.31	ปานกลาง
นักรเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนออนไลน์ของตนเอง	2.94	0.97	ปานกลาง
นักรเรียนรู้สึกว่ตนเองมีความสามารถเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนผ่านออนไลน์	3.12	0.96	ปานกลาง
นักรเรียนหลีกเลี่ยงที่จะแก้ไขปัญหาว่เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์เนื่องจากคิดว่เป็นสิ่งที่แก้ไขได้ยาก	3.51	0.79	มาก
นักรเรียนรู้สึกภูมิใจที่ได้เรียนออนไลน์ในรายวิชาที่ถนัดและสามารถทำได้เป็นอย่างดี	3.27	0.88	ปานกลาง
นักรเรียนคิดว่าสามารถนำเสนอรายงานที่ได้รับมอบหมายผ่านระบบออนไลน์ได้ดี	3.06	0.96	ปานกลาง
นักรเรียนรู้สึกว่ตนเองเป็นคนด้อยความสามารถในการเรียนออนไลน์ เช่น เข้าใจบทเรียนได้ช้า เรียนไม่เก่ง เป็นต้น	3.42	0.86	ปานกลาง

บทควาณวิจัย

ระดับความสขในการเรียนยวควิธีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ
โรงเรียนลาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิร

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสขในการเรียนยวควิธีชีวิตใหม่ของ
นักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ (ต่อ)

ระดับความสขในการเรียนยวควิธีชีวิตใหม่	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านความภูมิใจในตนเอง	3.22	0.31	ปานกลาง
นักเรียนพอใจที่ได้หาทางแก้ไขปัญหาด้านการเรียนออนไลน์ด้วยตนเอง	3.38	0.93	ปานกลาง
เช่น การค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน เป็นต้น			
เมื่อครูถามคำถามในห้องเรียนออนไลน์ นักเรียนสามารถตอบ หรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างมั่นใจ เนื่องจากไม่ได้ประจันหน้ากันโดยตรง	3.14	0.77	ปานกลาง
การรับรู้ถึงการควบคุมตนเอง	3.59	0.43	มาก
นักเรียนสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนออนไลน์ได้ตามความสนใจ	3.46	0.72	ปานกลาง
นักเรียนสามารถกำหนดเป้าหมายในการเรียนออนไลน์ได้ด้วยตนเอง เช่น การทบทวนบทเรียนในแต่วัน เป็นต้น	3.54	0.86	มาก
เมื่อมีปัญหา นักเรียนไม่ตื่นตระหนกตกใจ สามารถรวบรวมสติในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้	3.47	0.93	ปานกลาง
เมื่อมีปัญหา กับเพื่อนร่วมเรียนออนไลน์ นักเรียนเลือกที่จะสงบนิ่ง แทนการใช้กำลังในการแก้	3.63	0.98	มาก
เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่คุ้นชินหรือมีปัญหา นักเรียนสามารถแก้ไขได้ทุกครั้ง	3.83	0.63	มาก
การมองโลกในแง่ดี	3.62	0.32	มาก
นักเรียนมองว่าเป็นโอกาสในการปรับปรุงตนเอง เมื่อเพื่อนพูดถึงข้อเสียที่เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ของนักเรียน	3.49	1.08	ปานกลาง
นักเรียนมองว่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการเรียนออนไลน์ เช่น การทำการบ้านหรือรายงานไม่ถูกต้อง เป็นโอกาสที่ทำให้นักเรียนได้ปรับปรุงหรือพัฒนาตนเอง	3.76	0.08	มาก
นักเรียนมองว่าปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่แก้ไขได้ เช่น งานที่ได้รับมอบหมายไม่สอดคล้องกับความสามารถ หาข้อมูลอ้างอิงในการทำรายงานไม่พบ เป็นต้น	3.44	0.82	ปานกลาง
นักเรียนหมดความสนใจในการเรียนออนไลน์ในวิชาที่นักเรียนคิดว่ายากและไม่เข้าใจในเนื้อหา	3.73	0.74	มาก
นักเรียนมองว่าการมีบ้านหรือรายงานมาก ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะความรู้ของตนไปในตัว	3.56	0.83	มาก
นักเรียนหมดกำลังใจเมื่อผลการเรียนออนไลน์ไม่เป็นไปอย่างที่นักเรียนคาดหวัง และไม่อยากเรียนในรายวิชานี้	3.58	0.86	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ (ต่อ)

ระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านความภูมิใจในตนเอง	3.22	0.31	ปานกลาง
นักเรียนมองว่าการบ้านที่ยากคือสิ่งที่ทำลายความสามารถของนักเรียน	3.94	0.68	มาก
นักเรียนเชื่อว่าการเรียนออนไลน์เป็นสิ่งที่ส่งผลต่ออนาคตของตนเอง	3.42	0.98	ปานกลาง
การรับรู้ถึงการเข้าถึง	3.46	0.37	ปานกลาง
นักเรียนไม่กล้าซักถามครู เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนออนไลน์	3.52	1.09	มาก
นักเรียนกับเพื่อนชักชวนกันทบทวนบทเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ร่วมกัน	3.50	0.77	มาก
นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานกลุ่มกับเพื่อนได้	3.38	0.90	ปานกลาง
นักเรียนพร้อมให้ความช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทน เมื่อเพื่อนของนักเรียนพบปัญหาในการเรียนออนไลน์ เช่น สอบตก และมาขอให้ช่วยทบทวนบทเรียนให้ เป็นต้น	3.30	0.99	ปานกลาง
นักเรียนสามารถขอคำปรึกษาจากครูได้ เมื่อนักเรียนมีเรื่องกังวลหรือไม่สบายใจ	3.49	0.90	ปานกลาง
เมื่อนักเรียนมีปัญหา นักเรียนสามารถขอความช่วยเหลือจากเพื่อนได้	3.55	0.77	มาก
ด้านความสามารถในการปรับตัวเข้ากับบรรยากาศในการเรียน	3.60	0.42	มาก
นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนออนไลน์ในแต่ละรายวิชาได้เป็นอย่างดี	3.75	1.05	มาก
ในขณะที่เรียนออนไลน์นักเรียนรู้สึกสบายใจที่ได้เรียนร่วมกับเพื่อน ๆ	3.94	0.92	มาก
นักเรียนรู้จักแบ่งปันความรู้กับเพื่อน ๆ ในห้องเรียนออนไลน์เสมอ	3.43	1.15	ปานกลาง
ถึงแม้สภาพแวดล้อมไม่อำนวยต่อการเรียนออนไลน์ แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนมากนัก	3.60	0.85	มาก
นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ร่าเริง แจ่มใสในขณะที่เรียนออนไลน์ทุกรายวิชา	3.82	1.08	มาก
นักเรียนรู้จักที่จะเรียนรู้การทำงานเป็นทีมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนออนไลน์	3.03	0.99	ปานกลาง
ภาพรวม	3.50	0.16	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ โดยภาพรวม พบว่านักเรียนมีความสุขอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการมองโลกในดี รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการปรับ

ตัวเข้ากับบรรยากาศในการเรียน และน้อยที่สุดคือ ด้านความภูมิใจในตนเอง

5.4 การเปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางที่ 3

บทความวิจัย

ระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านความภูมิใจในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	.075	2	.038	.383	.682
	ภายในกลุ่ม	18.037	184	.098		
	รวม	18.112	186			
การรับรู้ถึงการควบคุมตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	.564	2	.282	1.467	.233
	ภายในกลุ่ม	35.394	184	.192		
	รวม	35.958	186			
การมองโลกในแง่ดี	ระหว่างกลุ่ม	.564	2	.282	2.720	.068
	ภายในกลุ่ม	19.089	184	.104		
	รวม	19.653	186			
การรับรู้ถึงการเข้าสังคม	ระหว่างกลุ่ม	.311	2	.155	1.097	.336
	ภายในกลุ่ม	26.082	184	.142		
	รวม	26.393	186			
ด้านความสามารถในการปรับตัวเข้ากับบรรยากาศในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.907	2	.454	2.507	.084
	ภายในกลุ่ม	33.304	184	.181		
	รวม	34.212	186			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.140	2	.070	2.619	.076
	ภายในกลุ่ม	4.934	184	.027		
	รวม	5.075	186			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0)

และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.61 เป็นเพศหญิง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 51.87 โดยผู้ปกครองของนักเรียนมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 57.22 ซึ่งรายได้ของครอบครัวอยู่ที่ประมาณเดือนละมากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.94 และผู้ปกครองของนักเรียนรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 24.60 ดังที่โชติพงศ์ ธรรมสว่างสุข [3] พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51 - 4.00 โดยผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม/ค้าขาย มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท และมีการศึกษาระดับประถมศึกษา [7]

2) ระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความสุขอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การมองโลกในดี รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการปรับตัวเข้ากับบรรยากาศ ในการเรียน และน้อยที่สุดคือ ด้านความภูมิใจในตนเอง สอดคล้องกับโชติพงศ์ ธรรมสว่างสุข [3] พบว่า นักเรียนมีความสุขในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยความสุขในการเรียนในด้านความภาคภูมิใจในการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่งานวิจัยของศิริพร ทองย้อย [8] พบว่า นักเรียนจะมีความสุขในการเรียน โดยนักเรียนจะต้องมีความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ ส่วนหนึ่งมาจากบุคคลที่อยู่รอบตัวนักเรียน เช่น ครูสอนสนุก เอาใจใส่นักเรียน ให้คำปรึกษา มีเพื่อนที่ดี บรรยากาศในการเรียนที่ดี ไม่กดดัน ไม่เคร่งเครียด ได้เรียนวิชาที่ชอบ ที่สำคัญต้องเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจและถนัด จะทำให้นักเรียนเรียนได้ดีและมีความสุขในการเรียน

3) การเปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพที่มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนแตกต่างกัน มีระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับโณทัย ธีระทิป [7] พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ตัวแปรนี้ไม่ได้ส่งผลต่อความสุขในการเรียน เนื่องจากนิสิต นักศึกษามีความกระตือรือร้นและความพยายามในการศึกษา มีการหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการเรียนรู้ที่ดี ในขณะที่ในงานวิจัยของโชติพงศ์ ธรรมสว่างสุข [3] พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความสุขในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 ข้อเสนอแนะ

1) จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพมีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการมองโลกในด้านดี ดังนั้นครูผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ และมอบหมายงานที่ท้าทายและสอดคล้องกับความถนัดของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนในยุควิถีชีวิตใหม่เพิ่มมากขึ้น

2) จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีจัดกิจกรรมทางวิชาการเพิ่มเติมเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ ได้รับความสนใจและความอยากเรียนรู้ของนักเรียนได้เท่า ๆ กัน โดยมีเนื้อหาที่ไม่อัดแน่นจนเกินไป เน้นที่ความน่าสนใจและความสนุกสนาน แต่ยังแฝงไว้ซึ่งสาระ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนไม่ว่าจะมีผลการเรียนต่ำหรือผลการเรียนสูง ต่างก็มีความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่เหมือน ๆ กัน

บทความวิจัย

ระดับความสุขในการเรียนยุควิถีชีวิตใหม่ของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เอกสารอ้างอิง

- [1] รศรินทร์ เกรย์. (2560). ความสุขของคนไทย: การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม จิตวิญญาณ และความภูมิใจในตนเอง. วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย, 18(2), 71-85.
- [2] สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2565). [ออนไลน์]. แผนพัฒนาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). [สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2565]. จาก: <http://www.reo2.moe.go.th/>
- [3] โชติพงศ์ ธรรมสว่างสุข. (2561). ความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [4] ตะวัน เทวอักษร. (2563). [ออนไลน์]. การปรับตัวสู่ New Normal เปิดห้องเรียนออนไลน์ ดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้สำหรับทุกคน. [สืบค้นเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2565]. จาก: <http://www.aksorn.com/new-normal>
- [5] ธนพล บรรดาศักดิ์. (2560). ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีพระพุทธรูป. 5(1), 357-369.
- [6] ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม). (2565). [ออนไลน์]. สถิติจำนวนนักเรียน (ฝ่ายมัธยม). [สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2565]. จาก: <http://www.ds.ru.ac.th>
- [7] อโณทัย อีร์ที่ป. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [8] ศิริพร ทองย้อย. (2560). ความสุขและแนวทางเสริมสร้างความสุขในการเรียนของนักเรียนโรงเรียนธัญรัตน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.